

Příště se ti radši vyhnu

Zuzana Michnová

Mám do třiceti daleko
v bocích se houpám z jedné strany na druhou
vyhýbám se kamení a loužím
stejně tě zas nedohoním, pospícháš

Kam míří tvoje kroky to vím
ze školy do knihovny a pak hned domů
Seš mi na hony dnes vzdálen
čemu věnuješ své myšlenky, komu

Chci být nejkrásnější postavou tvé vypůjčené knížky
budeš mě lehce držet ve svých rukou
na stůl mě opatrně položíš k ránu
barevnou záložkou svou paměť podpoříš

Oči za brýlemi ukryté
jsou pro mě výkladní skříní klenotníka
Pod nosem ti vyrašil dospělý knír
kolik je ti roků, nikdo neví

Chci být stolní lampou, kterou si každý večer svítíš
budu lehce blikat v rytmu vášnivého tanga komparzitu
a jestli i potom nepřestaneš číst
na sto kousků se žárlivostí rozskočím

Ani jediný úsměv mi nedaruješ
jak je jen možné, že tak dlouho vydržíš sám
je určitě moc lásky, je určitě moc lásky
né né, né né tomu se říká sebetrýzeň.